

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΤΙΜΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ.

Ἐν τῇ καθ' ἡμέραν βίῃ ἐννοοῦμεν συνήθως ὑπὸ πολυτίμητα μέταλλα μόνον τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἀργυρὸν, περὶ μόνων δὲ τῶν δύο τούτων μετᾶλλων θὰ πραγματευθῶμεν καὶ ἐνταῦθα ὡς διὰ βραχυτάτων. Ἡ ἐπιστήμη ὅμως γνωρίζει ἡμῖν καὶ ἄλλα πολυτιμότερα τοῦ χρυσοῦ μέταλλα. Ἐνφ' λόγου χάριν ἐν χιλιόγραμμον χρυσοῦ ἔχει τώρα ἀξίαν 3650 φράγκων, ἡ ἀξία ἐνδὸς χιλιόγραμμου Οὐάνα-δίου ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς 125,000 φράγκων, ἐνδὸς δὲ χιλιόγραμμου στίβιδίου εἰς 100,000 φρ., ἐνδὸς χιλιόγραμμου κίρκον-νίου εἰς 80,000 φρ., ἐνδὸς χιλιόγραμμου λιθίου εἰς 77,500 φρ., ἐνδὸς χιλιόγραμμου καλκίου εἰς 50,000 φρ., ἐνδὸς χιλιόγραμμου παλλ-λαδίου εἰς 15,375 φρ., καὶ ἐνδὸς χιλιόγραμμου ἱριδίου εἰς 12,000 φράγκων. Ἄλλ' εἰς τὸ ἐμπόριον οὐδέποτε παρουσιάζονται τὰ μέταλλα ταῦτα, ἡ δὲ κατασκευὴ αὐτῶν δίνεται ἐν μέρει νὰ θεωρηθῇ ὡς πείραμα μόνον χημικοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄλλὰ τὴν μεγίστην σπουδαιότητα ἐν τῇ πολιτισμῷ ἔχουσιν ἀπὸ χιλιετηρίδων ἤδη τὰ περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος μέταλλα, ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρὸς.

Ἐνφ' ἡ μεταλλεία τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἱστορικῶς ἀναγεται μέχρι τῆς πέμπτης, ἴσως δὲ καὶ τῆς ἑκτης χιλιετηρίδος π. Χ., μία ἀληθὴς στατιστικὴ τῶν πολυτίμων μετάλλων χρονολογεῖται μόλις ἀπὸ τῶν νεωτέρων χρόνων, καὶ δύνανται μόνον κατὰ προσέγγισιν ἀκριβῶς ἀποτελεσμάτα νὰ παρέχῃ ἡμῖν.

Οἱ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα συσσωρευθέντες, ἐν δὲ τῇ μεσαιωνί μετρίως μόνον πληθυνθέντες θησαυροὶ πολυτίμων μετάλλων οὐδό-λως δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσι μετ' ἀκριβείας, οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν ἀκριβῶς. Κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς (1492) ὑπῆρχον, ὡς λέγεται, ἐν ὅλῃ τῇ τότε γνωστῇ κόσμῳ περὶ τὰ 1000 ἑκατομμύρια φράγκων εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἀργυρὸν, τινὲς ὅμως ἀνάγουν τὸ ποσὸν τοῦ τότε ὑπάρχοντος χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἰς πολὺ μεγαλύτερους ἀριθμούς. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ λυθῇ ὀριστικῶς ἐνεκα τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐλλείψεως ἀκριβοῦς στατιστικῆς, σπερφομένθα ἀμέσως πρὸς τὰς μετ' ἔπειτα ἐποχάς, περὶ ὧν ἔχομεν ἀκριβεστέρας καὶ ἀσφαλεστέρας μαρτυρίας.

Κατὰ τὸν 16 αἰῶνα συνέρρευσαν ὡς γνωστὸν ἀμύθητοι θησαυ-ροὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐκ τοῦ Νέου Κόσμου εἰς τὴν Εὐρώπην· ἐν τούτοις, περὶ τὰ μέσα τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος ἡ μεταλλεία τοῦ ἀργύρου ἦτο πολὺ ἀφθονωτέρα τῆς τοῦ χρυσοῦ, συνέπειά τῆς καλοοσιαιᾶς πα-ραγωγῆς τῶν ἐν Μεξικῇ καὶ Potosi ἀργυρωρυχείων. Τὸ ἀντίστροφον φαινόμενον, ἦτο ἐξόρυξις χρυσοῦ ἀφθονωτέραν ἢ ἀργύρου, παρα-τηροῦμεν κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος. Τότε (ἀπὸ τοῦ 1850 μέχρι τοῦ 1860) ἐπῆλθε λίαν δυσανάλογος ἀξίαις τῆς ποσότητος τοῦ χρυσοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀργυρὸν διὰ τῆς ἐκμεταλλείσεως τῶν νεωστὶ ἀνακαλυφθέντων χρυσοφόρων πεδίων τῆς Καλιφορνίας καὶ βραδύτερον τῆς Αὐστραλίας. Ἀπὸ τοῦ 1871 αὐξάνει πάλιν ση-μαντικῶς ἡ μεταλλεία τοῦ ἀργύρου, ἐνφ' ἡ τοῦ χρυσοῦ ἐλαττοῦται.

Σήμερον δυνάμεθα κατὰ προσέγγισιν νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν οὐρανῷ τῇ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ἐνδοσκομένην ποσότητα τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου (σεσημασμένου τε καὶ ἀσήμου) εἰς ἑβδομήκοντα δισεκατομμύρια (70,000,000,000). Τὸ πλεῖστον νό-μισμα ἔχει ἡ Γαλλία (3500 ἑκατομμύρια χρυσοῦ καὶ 2900 ἑκατομμύρια ἀργύρου). Μετὰ τὴν Γαλλίαν ἔρχεται ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, μετὰ ταύτας δὲ ἡ Γερμανία, ἔχουσα 1600 ἑκατομμύρια χρυσοῦ καὶ 900 ἑκατομμύρια ἀργύρου.

Διὰ τῆς τριβῆς τῶν νομισμάτων χάνεται καθ' ἑκάστον ἔτος σημαντικώτατον ποσόν, ὅπερ ἐν εἴδει λεπτοτάτης κόνεως διασκορπί-ζεται εἰς ὅλους τοὺς ἀνέμους, καὶ δὴ ὑπολογίζεται ἡ ἀπώλεια

αὕτη εἰς τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 15 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἀσυγκρίτως μεγαλῆτερον ποσὸν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀναλίσκε-ται εἰς βιομηχανικοὺς καὶ τεχνικοὺς σκοποὺς. Κατὰ τοὺς νεωτάτους στατιστικοὺς ὑπολογισμοὺς δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι κατ' αὐ-τὸν τὸν τρόπον ἀραιροῦνται κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς συγκοινωνίας 84,000 χιλιόγραμμα χρυσοῦ (ἀξίας 234,3 ἑκατομμυρίων Μάρκων) καὶ 500 ἑκα-τομμύρ. χιλιόγραμμ. ἀργύρου (90 ἑκατομ. Μάρκων), τοῦτ' ἔστι τὸ ἡμισυ τῆς ἑτησίας μεταλλείας τοῦ χρυσοῦ καὶ τὸ ἐν πέμπτον τῆς τοῦ ἀργύρου.

Ἄλλα μεγάλα ποσὰ πολυτίμων μετάλλων ἐξάγονται εἰς Ἰα-πωνίαν, Κίναν, καὶ Ἀνατολικὰς Ἰνδίας· μόνον εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας εἰσέρρευσαν ἀπὸ τοῦ 1800 μέχρι τοῦ 1883 ἑξ. δυσεκατομ. καὶ 1 ἑκατομ. Μάρκων εἰς ἀργυρὸν καὶ 2 1/2 δυσεκατομμύρια εἰς χρυσόν.

Δι' ὅλων τούτων τῶν περιστατικῶν, αἵτινα ἐπιδρᾶσιν ἐπὶ τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως, αἱ τιμαὶ ἀμφοτέρων τῶν πολυτίμων με-τάλλων, τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, ὑποκείνται εἰς κυμάνσεις, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ παρακολουθῶμεν ἱστορικῶς μέχρις ἱκανῆς σειρᾶς παρελθόντων αἰώνων. Ἐσχάτως ἀνεσκάφη ἐπὶ τῆς Ἀκρο-πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐπιγραφή τις, περιέχουσα ἐν μέρος τοῦ ὑπο-λογισμοῦ τῶν πρὸς κατάσκευσιν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ Φειδίου γενομένων δαπανῶν. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγεται ὅτι περὶ τὸ ἔτος 438 πρὸ Χριστοῦ ὁ λόγος τῆς ἀξίας τοῦ χρυσοῦ πρὸς τὴν τοῦ ἀργύρου ἦτο ἐν πρὸς δεκατέσσαρα καὶ μικρόν τι κλά-σμα, ἐνφ' περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος ἡ σχέση αὕτη τῆς ἀξίας τῶν δύο μετάλλων ἦτο 1 : 15 ἢ 1 : 15,5. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1871 μέχρι τέλους τοῦ 1889 ἐπῆλθε μεγάλη ἐλάττωσις τῆς ἀξίας τοῦ ἀργύρου, αἷτια δὲ τῆς ἐλαττώσεως ταύτης ἦσαν ἡ αὐξήσις τῆς μεταλ-λείας τοῦ ἀργύρου καὶ ἡ σύγχρονος ἐλλάττωσις τῆς τοῦ χρυσοῦ, ἡ ἐλάττωσις τῆς εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐξαγωγῆς τοῦ ἀργύρου, ἡ αἰετοτε αὐξάνουσα χρησιμοποίησις τοῦ χρυσοῦ εἰς τεχνικοὺς σκοποὺς καὶ ἄλ-λαι τινὲς περιστάσεις.

Ὁ χρυσός, ὅστις ἐν καθαρῇ καταστάσει εἶνε ὁλοκίτρινος καὶ ἐν σχήματι λεπτοτάτων ἐλασμάτων διαπεράται ὑπὸ τοῦ ἡλι-ακοῦ φωτός, (ὅπερ τότε προσλαμβάνει κυανοπράσινον χρῶμα), ἀνέ-καθεν ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ βασιλεὺς τῶν μετάλλων, καὶ ἀπετέλει ἐν ἐκ τῶν ἀρχαιότατων εἰδῶν τοῦ ἐμπορίου. Κατ' ἀρχὰς ὁ χρυσὸς ἐχρησίμευε πρὸς κατασκευὴν πολυτίμων κοσμημάτων καὶ ἀγγείων, βραδύτερον δὲ ἀνεγνωρίσθη ὡς ἡ καταλληλοτάτη ὅλη πρὸς κατα-σκευὴν καζαραγμένων νομισμάτων (παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ χρυσὰ νομίσματα ἦσαν ἤδη ἐν χρήσει καὶ κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως). Ὁ καθαρὸς χρυσὸς ἐθεωρεῖτο μέχρις ἐσχάτων ὡς τὸ βαρύτερον τῶν μετάλλων, ἀλλ' ἐπὶ βαρύτερον τοῦ χρυσοῦ μέταλλον εἶνε τὸ ἱρίδιον.

Τὰ ἀρχαιότατα μεταλλεία τοῦ χρυσοῦ εἶναι ἀναμφιβόλως τὰ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἰνδίας. Προϊόντος τοῦ χρόνου διηρυνήθησαν πᾶσαι αἱ χώραι τῆς γῆς πρὸς ἀνέυρεσιν χρυσοῦ. Σήμερον ἐν Εὐ-ρώπῃ μόνῃ ἡ Αὐστροουγγαρία (ἐκτός ἐννοεῖται τῆς Ρωσίας) ἔχει σημασίαν τινὰ ἐν τῇ μεταλλείᾳ τοῦ χρυσοῦ· αἱ δὲ κυριώταται πηγαὶ τῆς ἐξορύξεως τοῦ χρυσοῦ εἶναι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Ρωσία καὶ ἡ Αὐστραλία, αἵτινες ὁμοῦ παρέχουσι τὰ 80 ἑκατοστὰ τῆς ὅλης τοῦ χρυσοῦ παραγωγῆς. Ἀλλὰ τὰ χρυσοφόρα πεδία τῆς Αὐστραλίας ἤρχισαν ἤδη νὰ στερεῶσιν, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἀνεκαλύφθησαν ἐσχά-τως ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀφρικῇ σημαντικώτατα χρυσορυχεῖα. Ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1884 ἡ κατὰ μέσον ὁρὸν ἑτησια μεταλλεία τοῦ χρυ-σοῦ εἰς ὅλας τὰς χώρας ὁμοῦ συνεποσούτο εἰς 163,567 χιλιόγραμμα, ἰσοδύναμα πρὸς 452,54 ἑκατομμύρια Μάρκα. Μ.



κ. Γ. Α. Α. εἰς Ῥοστόβιον. Ἡ ἐπιστολή μας πρᾶγματι πολὺ ἐβράδυνε καὶ διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν, ὅπως μᾶς συγχωρήσητε. —

κ. Π. Δ. Π. εἰς Nónae Boug. Σᾶς εὐχαρί-στοῦμεν διὰ τὸν πρὸς τὴν «Κλειῶν» θαυμασιόν σας καὶ ἀναμένομεν νὰ μάθωμεν ἀν τὸ δέμα

περιῆλθεν εἰς χεῖράς σας. — κ. Ε. Σ. εἰς Minet el Bassal. Αἱ εἰκόνες τοῦ Διαδόχου μετὰ τῆς Σοφίας (πρώτη ἐκδοσις) ἐξηγετήθησαν.

Ἐκδότης Π. Δ. ΖΥΓΟΥΡΗΣ. — Ἐκ τοῦ τυπογραφείου καὶ τοῦ στοιχειοχτηρίου διὰ τὰς ἀνατολικὰς γλώσσας Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΑΙΝΟΥ ἐν Λεϊψία. Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ.